

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรงของ

นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๓๑๒/๔๒๑๔ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ โดยบทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมได้กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือธุรกิจตลาดแบบตรงต้องวางหลักประกันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การวางหลักประกันที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามมาตรา ๓๘/๕ โดยบทบัญญัติอำนาจหน้าที่ ของนายทะเบียน (เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียน การประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง ตามมาตรา ๔๑ ได้เพิ่มขึ้นตอนให้นายทะเบียน แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอนำหลักประกันมาวางต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียน และเมื่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนวางหลักประกันตามมาตรา ๓๘/๕ ครบถ้วนแล้ว นายทะเบียนจึงจะรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงได้ โดยที่มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดห้ามมิให้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง เว้นแต่จะได้ จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง หากฝ่าฝืนมีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๑/๑

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ขอรื้อในปัญหา ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง ของนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีกฎกระทรวงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการวางหลักประกัน ผู้ยื่นคำขอจึงยังไม่สามารถวางหลักประกันได้ ประการหนึ่ง และด้วย พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่ได้มีบทเฉพาะกาลที่กำหนดให้ นายทะเบียนมีอำนาจพิจารณารับจดทะเบียนในบรรดาคำขอจดทะเบียนใด ๆ (กรณียื่นคำขอ จดทะเบียนใหม่) โดยผู้ยื่นคำขอไม่ต้องวางหลักประกัน หรือให้มีอำนาจรับจดทะเบียนตาม พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ (กฎหมายเดิม) และไม่มีบทเฉพาะกาล ที่กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนที่พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๕/๗๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ และภายหลังที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับ นายทะเบียนพิจารณาเอกสารหลักฐานแล้ว เห็นว่าครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมายเดิม ผู้ยื่นคำขอนั้นสามารถประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงไปพลางก่อนได้อีกประการหนึ่ง สคบ. จึงขอหารือว่า หลังจากที่พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ หากนายทะเบียนได้พิจารณาเอกสารหลักฐานประกอบคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงของผู้ยื่นคำขอแล้ว เห็นว่าเอกสารหลักฐานครบถ้วนถูกต้อง และผู้ยื่นคำขอมิคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ แล้ว นายทะเบียนจะสามารถดำเนินการออกใบแทนหรือใบรับรองให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี ว่าเอกสารหลักฐานประกอบคำขอจดทะเบียนของผู้ยื่นคำขอครบถ้วนถูกต้อง และผู้ยื่นคำขอมิคุณสมบัติครบถ้วน ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ สามารถประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงไปพลางก่อนได้ แต่ต้องดำเนินการวางหลักประกันต่อนายทะเบียนในภายหลัง เมื่อกฎกระทรวงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการวางหลักประกันมีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ เพื่อบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการไม่สามารถประกอบธุรกิจตามแผนการดำเนินธุรกิจของผู้ยื่นคำขอได้ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการเตรียมการเพื่อดำเนินธุรกิจ เช่น ค่าเช่าสำนักงานใหญ่ ค่าจ้างพนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก ประกอบกับสำนักงานฯ จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาต เรียกเอกสารและหลักฐานที่จำเป็น และดำเนินการพิจารณาอนุญาตภายในขั้นตอนและกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนตามที่กฎหมายกำหนด เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ในการนี้ นายทะเบียนจะสามารถดำเนินการออกใบแทนหรือใบรับรองให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอสามารถประกอบธุรกิจไปพลางก่อนได้และวางหลักประกันต่อนายทะเบียนในภายหลัง เมื่อกฎกระทรวงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการวางหลักประกันมีผลบังคับใช้ได้หรือไม่ อย่างไร

๒. ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้บัญญัติว่า “ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่บังคับใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ...” สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขอหารือว่า นายทะเบียนจะสามารถดำเนินการพิจารณาคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรงตามประกาศคณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศคณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้หรือไม่ เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหาหรือของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) โดยมีผู้แทน สคบ. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นควรกำหนดประเด็นข้อหาหรือให้ความชัดเจนยิ่งขึ้นและมีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงต้องวางหลักประกันต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่โดยที่ปัจจุบันยังไม่มีการออกกฎกระทรวงดังกล่าว หากมีผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง นายทะเบียนจะสามารถรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ได้หรือไม่ อย่างไร และหากนายทะเบียนไม่สามารถรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงได้ นายทะเบียนจะสามารถออกใบแทนหรือใบรับรองให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี เพื่อให้สามารถประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงไปพลางก่อนได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่าพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ตรารุ้ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมีสาระสำคัญประการหนึ่ง คือ การกำหนดให้ผู้ซึ่งประสงค์จะขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง รวมทั้งผู้ซึ่งได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงไว้แล้ว ต้องวางหลักประกันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๓๘/๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคที่อาจได้รับความเสียหายอันเกิดจากการที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในกรณีผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนรายใหม่ มาตรา ๔๑^๒ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง

มาตรา ๓๘/๕ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงต้องวางหลักประกันต่อนายทะเบียนเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดวงเงินและรายละเอียดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาดหรือประเภทของการประกอบธุรกิจก็ได้ และให้มีการทบทวนวงเงินของหลักประกันทุกสามปี

หลักประกันตามมาตรา^๓ ได้แก่ เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร หรือพันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑ เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้นายทะเบียนพิจารณาและตรวจสอบในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) แผนการจ่ายผลตอบแทนต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) สินค้าหรือบริการมีลักษณะตรงตามที่ได้มีการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขาย

(๓) สัญญามีรายการถูกต้องและครบถ้วนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า การยื่นคำขอนั้นถูกต้องตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๙ และผู้ยื่นคำขอมิควมสมบัตินี้และไม่มีความต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ แล้วให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอนำหลักประกันมาวางต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง

(มีต่อหน้าถัดไป)

พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้นายทะเบียนต้องแจ้งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตหลักประกันมาวางต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และเมื่อผู้ยื่นคำขอ จดทะเบียนวางหลักประกันตามมาตรา ๓๘/๕ ครบถ้วนแล้วให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน การประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง สำหรับผู้ซึ่งได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรง หรือตลาดแบบตรงไว้แล้ว มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ก็ได้กำหนดให้ผู้ซึ่งจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงอยู่ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต้องวางหลักประกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา ๓๘/๕ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขเกี่ยวกับการวางหลักประกันดังกล่าวจะมีผลสมบูรณ์ใช้บังคับได้ ก็ต่อเมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการวางหลักประกัน ขึ้นใช้บังคับแล้วเท่านั้น เมื่อยังไม่มีกฎกระทรวงดังกล่าว จึงยังไม่มีหลักประกัน ที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงจะต้องวางต่อนายทะเบียน และไม่มีหลักประกันที่นายทะเบียนจะต้องนำมาพิจารณาประกอบการรับจดทะเบียนตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรงฯ นายทะเบียนจึงไม่อาจนำเงื่อนไขเรื่องหลักประกัน ที่ยังไม่มีกฎกระทรวงออกใช้บังคับมาพิจารณาประกอบการรับจดทะเบียนกับผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน รายใหม่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑ ได้ อีกทั้งการที่นายทะเบียนจะไม่รับจดทะเบียนการประกอบ ธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้แก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนรายใหม่เนื่องจากยังไม่มีกฎกระทรวง ดังกล่าวนั้น ในขณะที่ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาด แบบตรงไว้แล้วและยังไม่ได้มีการวางหลักประกันไว้ ยังสามารถประกอบธุรกิจต่อไปได้เป็นปกติ อาจเข้าลักษณะเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลโดยเลือกปฏิบัติ รวมทั้งอาจเป็นการกีดกันผู้ประกอบการรายใหม่ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาด แบบตรง ดังนั้น นายทะเบียนจึงไม่อาจนำเรื่องหลักประกันมาเป็นเงื่อนไขในการรับจดทะเบียน การประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงได้ และการที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนให้แก่ ผู้ยื่นคำขอ โดยผู้ยื่นคำขอไม่ได้มีการวางหลักประกันเนื่องจากยังไม่มีกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องออกมาใช้ บังคิบนั้น ย่อมไม่อาจถือได้ว่าผู้ประกอบการธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงที่ได้รับการจดทะเบียน

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๒)

เมื่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนวางหลักประกันตามมาตรา ๓๘/๕ ครบถ้วนแล้วให้นายทะเบียน รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหลักประกันนั้น

“โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

“มาตรา ๒๖ ให้ผู้ซึ่งจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงอยู่ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการวางหลักประกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา ๓๘/๕ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

“โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

ดังกล่าว ประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๐^๖ หรือ มาตรา ๒๗^๗ ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวทางการให้ความเห็นของสำนักงานฯ ตามเรื่องเสร็จที่ ๖๖๒/๒๕๓๖^๘ และเรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๔๙^๙ และด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กรณีจึงไม่มีความจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องใบแทนหรือใบรับรองให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงแต่อย่างใด

อนึ่ง หากมีการรับจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้แก่ผู้ยื่นคำขอรายใหม่โดยยังไม่มี การวางหลักประกัน ในการพิจารณาจัดทำกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการวางหลักประกัน หน่วยงานที่รับผิดชอบควรจะต้องกำหนดบทเฉพาะกาลไว้ในกฎกระทรวงที่จะออกดังกล่าวเพื่อรองรับผู้ยื่นคำขอรายใหม่ที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ในช่วงเวลาหลังจากวันที่พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ จนถึงวันที่กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการวางหลักประกัน มีผลใช้บังคับ ให้มีระยะเวลาเท่ากับกรณีของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงรายเดิมที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับแล้ว ตามที่มาตรา ๒๖^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้บัญญัติรองรับไว้

ประเด็นที่สอง ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง นายทะเบียนสามารถพิจารณาคำขอตามประกาศคณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้บัญญัติรองรับบรรดาประกาศที่ออกตามกฎหมายเดิมให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

^๖มาตรา ๒๐ ผู้ใดจะประกอบธุรกิจขายตรงต้องเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท และได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงตามพระราชบัญญัตินี้

^๗มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง เว้นแต่จะได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงตามพระราชบัญญัตินี้

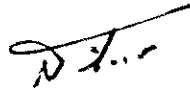
^๘บันทึก เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินกิจการที่จะต้องแจ้งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๑๒๙๓ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๙บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทารื้อข้อกฎหมายเกี่ยวกับแนวปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๓๐๒ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๑}มาตรา ๒๙ ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

โดยพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ไว้แล้ว หากหน่วยงาน
ที่รับผิดชอบเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ
ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๐
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีบทบัญญัติใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง
พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐
ประกาศคณะกรรมการทั้งสองฉบับดังกล่าวยังคงมีผลใช้บังคับโดยผลของบทเฉพาะกาล
ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐
นายทะเบียนจึงสามารถนำประกาศคณะกรรมการดังกล่าวมาใช้พิจารณาคำขอจดทะเบียน
การประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรงได้

(นายดิสทัต โทตระกิตย)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๖๑